

sætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 24. Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen. Naar jeg nu saaledes har nævnt Lovforslagets Titel, er der maaske allerede nogle ærede Medlemmer, som tænke, at det var mærkeligt, at Ministeren saa hurtigt efter 1899 vil fremsætte Forslag til Lov om at ændre Skoleloven. Er der noget, der har Betydning for Folkeskolen, som for Skolen i sin Helhed, er det det, at Skolen kan arbejde i Ro, uden at dens Forhold alt for ofte tages op til Forhandling. Det er af den største Betydning, at Lærerne navnlig kunne have deres Opmærksomhed henvendt paa Skolearbejdet. Denne Betragtning er ganske rigtig, og den er ogsaa min. Ingen skal stærkere end jeg fremholde og fastholde Nødvendigheden af, at Skolen har Ro til sit Arbejde, men jeg har derfor ogsaa ved dette Lovforslag udeladt saadanne Spørgsmaal, om hvilke man maa sige, at der ikke er Enighed. Jeg har udeladt saadanne Spørgsmaal, om hvilke der staar stærk Diskussion trindt omkring i vor Skoleverden. Jeg skal saaledes nævne Religionsundervisningen, Tilsynet med Folkeskolen, Friskolens Stilling, Fortsættelsesskolen osv. De Spørgsmaal, jeg har taget frem i det Lovforslag, jeg nu fremsætter for Tinget, ere saadanne, som gaa ud paa, dels at rette nogle Fejl, der ere i Skoleloven, dels at faa indført saadanne Forbedringer, som man maa sige ere højest nødvendige eller i alt Fald højest ønskelige, og som man tillige med Rette kan mene, at Lovgivningsmagten let maatte kunne enes om. Med disse faa indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til at nævne de Punkter, som Lovforslaget indeholder, idet jeg dog ikke skal opholde mig ved saadanne, som nærmest ere formelle Rettelser.

Som det høje Ting vil erindre, blev ved Skoleloven Udskrivning af Folkeskolen eller Undervisningspligtens Ophør sat ved Udgangen af Barnets fjortende Aar. Medens man tidligere havde haft Konfirmationstiden som Grænse, gik man nu til den Aldersgrænse, jeg har nævnt, idet man i § 1 traf den Bestemmelse, at Undervisningen ophørte ved Slutningen af det Skolehalvaar, hvori et Barn fyldte det 14de Aar. Det er let forstaaeligt, at flere Steder i Landet voldte det ny nogen Vanskelighed, og det har vist sig, at mange have henvendt sig til Ministeriet med Anmodning om at faa Lov til at udskrive deres Børn straks, naar de ere konfirme-

rede, uanset at Skolehalvaaret ikke var til Ende. Saadanne Dispensationer har Ministeriet selvfølgelig ikke kunnet give, men har maattet henholde sig til Loven. Imidlertid erkender jeg, at der kan være nogen Begrundelse for en Lempelse paa dette Punkt. Det viser sig nemlig, at umiddelbart før Skolehalvaarets Slutning afholdes der som Regel en Eksamen, og naar denne Eksamen er afholdt, er det almindeligt, at man egentlig betragter Halvaarets Arbejde som fuldendt, og man har flere Steder i Landet ikke rigtig kunnet forstaa, at Børn, som have fyldt det 14de Aar, og som skulle udskrives, skulde blive ved at gaa i Skolen de Dage efter Halvaarsprøven indtil Halvaarets Slutning. Jeg mener, at der er Grund til at faa de Vanskeligheder fjernede, som saaledes have vist sig, og det, mener jeg, kan ske ved, at man udtager Ordene „Slutningen af“ af Paragraffen, saa at der kommer til at staa, at Undervisningspligten ophører med det Skolehalvaar, i hvilket Barnet har fyldt det fjortende Aar. Kan denne Ændring gennemføres, vil Ministeriet udstede en Bekendtgørelse, som giver Skolemyndighederne Ret til at lade Undervisningspligten bortfalde, naar Halvaarsprøven har fundet Sted. Man kan sige, at det er en meget lille Ting at lovgive om, men det er en Ting, som man trindt omkring i Kommunerne vil sætte Pris paa, og det vil paa ingen Maade skade Undervisningen at imødekomme den Trang, der saaledes er.

Det næste Punkt, jeg skal omtale, er Lovens § 10, hvor jeg ønsker nogle Rettelser. Paragraffen omhandler de Undervisningsfag, der skulle indføres i Skolen, baade i Købstæderne og paa Landet, og der er ikke nævnt, hvorledes man skal forholde sig med Gymnastikken i Forskolen. Det har uimodsigeligt været Meningen fra Lovgivningsmagts Side, at der ogsaa i Forskolen skulde undervises i Gymnastik, men det er ikke nævnt udtrykkelig i Loven. Imidlertid er det gaaet saaledes, at Kommunerne have fundet det rimeligt, og at vi alle Vegne have faaet Gymnastikken indført som Undervisningsfag i Forskolen. Selvfølgelig er Gymnastikken i Forskolen nærmest Barneleg med lette Øvelser som Klatring, Spring og lignende Ting, der morer Smaabørn, men det er trindt omkring lykkedes os at faa indført det ogsaa i Forskolen. Imidlertid er det heldigst og rigtigst, at man har det fastslaaet i Loven, at der ogsaa i Forskolen skal undervises i Gymnastik. Den anden Ændring,